

הת (אילת) 9442-12-24 - אבי צפריר נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

ה"ת 9442-12-24 צפריר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופט סמי ישראל**

מבקשים **אבי צפריר**
נגד

משיבים **מדינת ישראל**

החלטה

1. החלטה זו עניינה בבקשה לשחרור תפוסים שהוגשה ע"י המבקש ביום 3/12/24 ובתגובה לה - שהגישה המשטרה, לפיה התפוסים לא יוחזרו למבקש הואיל והתיק נמצא בחקירה.

תמצית טענות המבקש:

2. ביום 24/9/24 התיר בית המשפט עריכת חיפוש בביתו של המבקש. ביום 22/10/24 פשטו שוטרי המשיבה על ביתו של המבקש ותפסו תפוסים שונים.

3. נטען כי החיפוש בוצע יומיים טרם פג תוקף הצו ולא כפי שנוהגת משטרת ישראל במקרים כגון דא.

4. עוד נטען כי צו החיפוש הינו צו המבוסס על מידע שהתקבל אצל המשיבה, עובר לחיפוש והיא הציגה אותו לבית המשפט טרם הוצאות הצו. לפיכך, תמוהה אם כן מהו אותו מידע קריטי שהצדיק את מתן הצו והאם לא הוטעה בית המשפט עת נתן צו כאמור.

5. התפוסים נתפסו בבית וברכב המבקש בלא שבוצעה בהם כל פעולה אסורה. משנה תוקף מקבלים הדברים לאור העובדה כי עצם החזקת תפוס אשר עשוי לשמש לצורך ניהול וארגון

משחק אסור, איננה אסורה ואינה מהווה עבירה (ראה בש"פ עובדיה 6686/88).

6. מאחר ואין המדובר בעבירה ואף אם התקבל מידע כלשהו כי עשויים לשמש כעבירה, הרי שבאופן שבו נתפסו, יש להורות על השבת התפוסים לאלתר.

7. המבקש טוען כי התפוסים פרטיים ואינם קשורים כלל ועיקר למהות החשדות בגינן בוצעו.

8. המבקש מוסיף לטעון כי החיפוש לא בוצע בהתאם להוראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) הקובע כי החיפוש ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים כאשר בפועל החיפוש בוצע שלא בנוכחות שני עדים ניטרליים.

9. על כן, אין המדובר ב"הפרה" טכנית של החיפוש והתפיסה, אלא במחדל שורשי רב משמעות אשר לו השלכות רבות עד עתה ובהמשכו של ההליך המשפטי בסוגיה.

10. במהלך הפשיטה על עסקו ומשרדו של המבקש נתפסו אצל המבקש 1,800 ₪ כאשר כספים אלה מהווים "כספים פרטיים" השייכים למבקש ונתפסו ברובם בכלל במשרד ולא בבית העסק.

דין במעמד הצדדים מיום 19/1/25:

11. בדיון שהתקיים ביום 19/1/25 הבהיר טוען המעצרים כי חומרי החקירה הועברו לשלוחת התביעות עם המלצה וממתינים להחלטת התובע.

12. על כן, נדחה הדיון ונקבע כי למועד הנדחה יוזמן נציג מטעם התביעות.

דין במעמד הצדדים מיום 5/2/25:

13. בדיון שהתקיים ביום 5/2/25 חזרה ב"כ המבקש על הטענות שהועלו במסגרת הבקשה.

14. מנגד ב"כ המשיבה טענה כי המוצגים תפוסים כדין בידי המשיבה בהתאם לסעיף 32 לחסד"פ, החיפוש בוצע כדין ביום 22/10/24 ומדובר בתיק שממתין לבירור דין כאשר טרם הוגש כתב אישום. יחד עם זאת, ככל שיוגש כתב אישום המוצגים שנתפסו יתבקשו לחילוט. אולם, אם בתום 6 חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשיבה או מיום שהגיע לידה לא יוגש כתב אישום ולא יינתן צו על אותו חפץ, תחזיר המשטרה את החפץ לידי.

15. ב"כ המשיבה טוענת כי טרם חלפו 180 ימים וככל וב"כ המבקש רוצה תוכל היא להגיש בקשה נוספת לאחר 6 חודשים. על כן, המשיבה מתנגדת להחזרת התפוסים.

16. בתגובה לאמור, טענה ב"כ המבקש כי סעיף 34 לחסד"פ מאפשר להגיש בכל שלב בקשה
עמוד 2

להחזרת התפוס. עוד הוסיפה כי התפוסים לא נתפסו כתפוסים ששימשו לצורך ארגון וניהול משחק אסור ולכן גם אם יוגש כתב אישום הם לא יהיו רלוונטיים. עצם החזקתם איננה אסורה.

דין והכרעה:

17. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, עיינתי בתיק החקירה וכן לאחר ששמעתי את הצדדים בדיון שהתקיים בפניי מצאתי, כי קיימת התשתית הראייתית המספקת שהייתה נחוצה לתפיסת התפוסים ולהמשך ההחזקה בהם בהתאם לדרוש על פי הוראות הדין ובאתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה בשלב זה.

18. ראשית, בשלב בו טרם הוגש כתב אישום והחקירה טרם הסתיימה הרף הראייתי הנדרש הינו יסוד סביר להניח כי נעברה עבירה.

19. סוגיית תפיסת החפצים מוסדרת בפרק הרביעי, סעיפים 32-42 לפקודת סדר הדין הפלילי.

20. הוראות פקודת סדר הדין הפלילי המתירות תפיסת חפצים נועדו לשרת שלוש תכליות עיקריות שונות: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית המשפט (ראה בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2006)).

21. ככל, תפיסת החפצים מתבצעת במקרים רבים בשלב מקדמי ביותר של ההליך הפלילי, בשלב שבו טרם גובשה מלוא התשתית הראייתית. סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כי המשטרה רשאית לשמור את התפוסים עד אשר יוגשו לבית המשפט ואם לא הוגש כתב אישום תוך שישה חודשים ממועד התפיסה, עליה להחזיר התפוסים לאדם ממנו נתפסו או לפנות לבית המשפט בבקשה להאריך החזקה בתפוסים.

עם התקדמות ההליך הפלילי עשויה להשתנות נקודת האיזון בין מידת הפגיעה בבעל התפוסים, לבין התכליות המצדיקות המשך החזקה בתפוסים. על כן, הורה המחוקק כי בחלוף שישה חודשים מהתפיסה, וככל שמבוקש להמשיך להחזיק בתפוסים, הצידוק להמשך התפיסה יבחן על ידי בית המשפט.

22. פקודת סדר הדין הפלילי שותקת באשר לסדרי הדין על פיה יתנהלו ההליכים המוסדרים בפקודה. משלא נקבעו בחיקוק ספציפי סדרי דין, הרי שסעיף 2 לחסד"פ קובע כי יחולו סדר הדין שנקבעו בחסד"פ. סעיף 3 לחסד"פ קובע כי: "בכל עניין של סדר דין שאין עליו הוראה בחיקוק, ינהג בית המשפט בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית צדק".

23. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לשיקולים הנדרשים על מנת להחזיק בתפוס טרם הגשת כתב אישום וכי שנקבע בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2006):

"נדרשת, איפוא, בחינה שלה שתי פנים: האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקניין של הפרט מנגד..."

עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

24. לנוכח האמור, אין מקום לקבל פרשנות לפיה מקור הסמכות לתפיסת חפץ מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, זאת אף אם מקור הסמכות נעוץ בטעם מניעתי, הנחה סבירה בדבר חילוטו בתום המשפט או צורך בו כראייה במשפט. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן, ואם כן האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין.

25. בבואו של בית המשפט להכריע בשאלת שחרור תפוס, יש לערוך איזון שיש בו מחד, להבטיח למשיבה את האפשרות לחילוט עתידי ו/או הצורך בו כראייה במשפט, ומנגד יש להבטיח כי המבקשות לא יסבלו מאסון כלכלי בלתי הפיך או מפגיעה בלתי מידתית בזכות הקניין שלהן.

26. כידוע, במסגרת בקשה להשבת תפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי, בית המשפט אינו נדרש לקביעות עובדתית סופיות, טענות אלו צריכות להתברר בהמשך החקירה, שכאמור, טרם באה לכדי סיום. כל שכן מדובר בהליך ביניים, קצר, שנועד בהתאם לסעיף 34 לפקודה, ליתן הוראות וסעדים זמניים ביחס להמשך החזקת תפוס.

27. עיון בתיק החקירה מלמד, כי לשוטרים אשר ביצעו את החיפוש קם יסוד סביר להניח כי בתפוסים נעברה עבירה, או שהם עשויים לשמש כראייה כנדרש בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי.

28. בנסיבות העניין, שוכנעתי כי החיפוש וכן תפיסת התפוסים על ידי המשיבה נעשתה כדין באמצעות צו וזאת בשים לב לחשד המיוחס לחשוד בתיק העיקרי והעובדה כי קיים חשד לפיו התפוסים שנתפסו מהווים לביצוע עבירה וכן לפירות העבירה.

29. אשר על כן, בשלב זה, בשים לב לפעולות החקירה שבוצעו ואלו אשר טרם הושלמו, ולנוכח

זיקתם של התפוסים שנתפסו לחקירה ומשמצאתי כי מדובר בתפוסים שיש חשד סביר כי שימוש לביצוע עבירה וכן התקבלו כתוצאה מהעבירה, ומשלא שוכנעתי בדבר מקור הכספים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה אין מקום להשיבם כעת למבקש ולכן אני מורה על החזקתם עד לתום פרק הזמן של 180 ימים.

30. בהינתן העובדה כי המשיבה הודיעה שעם מיצוי החקירה, יוחזרו התפוסים למבקש ככל שלא יוגש כתב אישום כנגדו. טוב תעשה היחידה אם תקדם ביעילות פעולות החקירה ככל האפשר.

31. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ה, 12 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.